

[Socialministeren.]

Familier borte fra de sociale Udvalg, som ellers vilde falde ind derunder, hører efter min Opfattelse ingen Steder hjemme, fordi de paagældende Familier næppe vilde henvende sig til Kommunen alligevel for at faa denne Hjælp. Men jeg kan altsaa ikke tiltræde Forslaget, heller ikke Forslaget om, at Staten skal bære hele Udgiften.

I Anledning af en Forespørgsel fra den ærede konservative Ordfører skal jeg udtale, at det er rigtigt, at Socialministeriet allerede den 23. November har udsendt et Cirkulære til Kommunerne, der begynder saaledes: Saafremt det Rigsdagen forelagte Forslag o. s. v. ophøjes til Lov. Der er altsaa taget Forbehold; men dertil kommer, at dette Cirkulære kun omfatter den Hjælp, der kan ydes i Henhold til Lovforslagets § 1. For saa vidt angaar den Del af Lovforslaget, nemlig § 2, hvorom der kunde have været Tale om Forhandling, vil Cirkulæret først blive udsendt, efter at Loven er vedtaget og stadfæstet. Det sidstnævnte Cirkulære skal tilsendes Arbejdsløsheds-kasserne, men vi har anset det for rimeligt at udsende det førstnævnte Cirkulære af Hensyn til de mange Kommuner Landet over, der kan have vanskeligt ved at gennemføre Administrationen af Loven saa hurtigt, som det vilde blive nødvendigt, hvis de først fik Meddelelse om Fremgangsmaaden og Fortolkningen af enkelte Dele af Loven samme Dag, som Udbetalingerne skulde finde Sted. Udsendelsen er altsaa sket af Hensyn til Kommunerne, og den vedrører kun § 1, hvortil der ikke fra nogen Side paa Rigsdagen har været fremsat Kritik eller foreslaaet Ændringer.

Jeg anbefaler det høje Ting at tiltræde Flertalspartiernes Indstilling.

Ordføreren (Josiasen): Jeg beklager fremdeles, at det ikke har været muligt at faa de to Partier med til at støtte Lovforslagets Gennemførelse. Jeg synes, det havde været paa sin Plads, om det Princip, der hidtil har været holdt i Hævd, hvorefter Selvhjælp er at præmiere i alle Forhold, ogsaa havde fundet Udtryk her over for den Del, man ikke vil hjælpe, nemlig de arbejdsløshedsforsikrede arbejdsløse. Som sagt, det er beklageligt, at de to Partier ikke vil gaa med til at oprettholde dette Princip.

Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) var stadig inde paa, at man i større Udstrækning skulde yde Hjælp til Brændsel, ud over hvad Lovforslaget til-

sigter. Det samme ærede Medlem nævnte, at Kommunernes Økonomi var stærkt anspændt, og vi erkender, at Kommunerne kan have nok at gøre, lige saa vel som Staten, med alle de Krav, der fremsættes fra forskellig Side, endog fra en Side, hvorfra man ikke tidligere har gjort det, men jeg vil spørge: Vilde Forholdene være blevet bedre for Kommunerne, dersom de selv skulde udrede den eventuelle Hjælp, som de i mange Tilfælde vilde komme til at yde i Henhold til Socialreformen? Jeg tror, at Kommunerne vilde blive mere anspændt, end Tilfældet er her, hvor Staten og andre Institutioner betaler langt den største Del. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem har Ret i sin Betragtning. Efter al Sandsynlighed vil Flertallet blive ene om at gennemføre Lovforslaget. Det beklager jeg, men der er ikke noget at gøre ved det.

Jeg maa fremdeles henstille til Partierne her i Tinget, at vi samles om Flertallets Lovforslag.

Bækgaard: Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) var stærk i at stille Spørgsmaal. Jeg synes næsten, det var for stærkt ved denne Lejlighed, navnlig den første Udtalelse om, at han havde stillet Spørgsmaal i Udvalget. Den kan jeg ikke kende; det maa være en Erindringsforskydning for det ærede Medlems Vedkommende. Det ærede Medlem sagde, at fra Regeringspartiernes Side havde man vist . . . (Uro i Salen) . . . jeg ved ikke, om de ærede Medlemmer vil høre det? Det ærede Medlem sagde, at fra Regeringspartiernes Side havde man vist Imødekommenhed over for de andre Partier, men man havde forgæves spurgt om, paa hvilke Punkter man kunde imødekomme; der blev svaret nej, man var bundet, man kunde ikke. Det maa være en meget stærk Erindringsforskydning. Det maa have været uden for Udvalget, det har fundet Sted, for det ærede Medlem kan jo ikke være uvidende om, at baade jeg og et andet Medlem af mit Parti netop udtrykte, at vi var villige til Forhandling om de og de Enkeltheder, dersom der var Mulighed for, at vi saa kunde opnaa noget; men vi mærkede ikke, at der var noget tilsvarende fra den anden Side. Forholdet er stillet fuldkommen paa Hovedet, saaledes som det ærede Medlem har fremstillet det. Vi sagde ikke nej til nogen Forhandling, tværtimod.

Det ærede Medlem udtalte sig om Skellet og udbredte sig en Del om det;